

EESTI POLITSEILEHT

ADMINISTRATIIV-ÕIGUSLINE AEGKIRI.

Nr. 20 (230)

15. mail 1926 a.

VI. aastakäik

Ilmub üks kord nädalas — igal laupäeval.
 Tellimise hind: aastas Mk. 1000.—
 poolaastas „ 500.—
 veerandaastas „ 250.—

Siseministeeriumile alluvatele asutustele ja nende ametnikkudele on tellimise hind:
 aastas Mk. 800.—
 poolaastas „ 400.—
 veerandaastas „ 200.—

Üksik number maksab Mk. 25.—

Tellimised — järgmise kuu esimesest päevast.

Avatud k. 1,29—1/23. Toimetaja kõnetunnid k. 12—1
 Toimetus ja kontor: Tallinn, Toompea lossis Tel. 7-24

Kuulutuste hinnad:

1/1 lehek. Mk. 4000.—	1/4 lehek. Mk. 1000.—
1/2 „ „ 2000.—	1/8 „ „ 500.—
1/3 „ „ 1350.—	1/16 „ „ 250.—

Tunnistuste kaotuste kuulutused Mk. 100.—
 Lehe eesküljel 75°/o, tekstis 100°/o kallim.

Adressi muutmise 30 mk.

Adress kirjade jaoks: Tallinn, Postkast nr. 338.
 Jooksev arve Eesti panga Tallinna osak. nr. 543.

Sisu: 1) Eugen Maddison, Kas pööre riigikohtu praktikas? 2) H. Vaev, Kas võib politseinik seaduse seletaja olla? 3) O. Liis, Komissariaatide likvideerimisest maal. 4) Kuritegijate sugukonnad. 5) R. Patzner, Ajakirjandus, kohus ja politsei. 6) Autasusaja V. Made. 7) Ametlik osa. 8) Kuulutused.

Kas pööre riigikohtu praktikas?

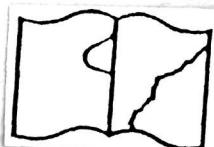
Eugen Maddison.

28. märtsil 1923. a. pöördus siseminister riigikohtu poole seletuspärimisega: 1) kas võib Eesti apostliku-õigeusu kiriku täiskogu ja sinod tähendatud kiriku ülemvalitsuseks pidada, või on ülemvalitsuse õigused ja kohused Vabariigi Valitsusel ja 2) keda tuleb lugeda Eestis asuvate endise õigeusu kiriku vaimuliku valitsuse (православное духовное ведомство) nimele kreposteeritud kinnisvarade omanikuks.

Küsimus, kas on ministrid õigustatud seletuspärimistega pöörduma riigikohtu poole, ei tekitanud tol ajal kahtlust. Seda tõendasid, muu seas, riigikohtu 1920.—22. a. a. otsuste kogud, kus neid seletuspärimisi külluses leidis. Nende arv ei vähenenud ka järgmistel aastatel.

Nüüd aga on riigikohtu administratiiv-osakond teisele seisukohale asunud,

— nimelt otsusega 15. oktoobrist 1925. a. kõrvaldas riigikohus läbivaatamiselt eelpooltähendatud siseministri seletuspärimise. Selle otsuse hiljuti avaldatud motiivides põhjendab riigikohus oma uut seisukohta järgmiselt: „... ministrid pöörduvad riigikohtu poole seletuspärimistega, tugenedes end Vene Minist. Asut. sead. § 176, Vene Senati Asut. Sead. §§ 36 ja 76 p. 10-le ja Ajut. Adm. Sead. p. 4-le („R. T.“ nr. 1 — 1918. a.). Kuid siin tõusebki küsimus, kas nimetatud seaduste määruste põhjal ministritel on õigus pöörduda riigikohtu poole seletuste pärimistega, või tuleb nimetatud seaduste määrusi Eestis maksma pandud uute seaduste tagajärjel oma seadusliku jõu kaotanuks lugeda. End. Vene senat ei olnud ükski kõrgemaks kohtumõistmise astmeks, vaid ühtlasi ka kõrgemaks valitsemise ast-

meks, ning senati järelvalvele ei allunud üksi kohtuasutused, vaid üldse kõik asutused peale kõrgemate riiklike asutuste ja nende asutuste, kes sellest alluvusest seadusega eriti olid vabastatud (Sen. Asut. Sead. § 1, 2, 22, 147—150). Sellega kooskõlas määravad ka Senati Asut. Sead. §§ 36 ja 76 p. 10, et senati otsustamisele kuuluvad ministrite ettepanekutel küsimused, mis senatile alluvates asutustes mitte ühtlast lahendamist ei leia ja mis seaduste kohaldamisel kahtlust äratavad. Sellest selgub, et ministrite õigus pöörduda senati poole seletuspärimistega ja senati kohustus seletusi anda põhjenes asjaolul, et senatile kuulus kõrgem järelvalve ka valitsemisasutuste üle. Sellega on ka seletatav asjaolu, et Minist. Asut. Sead. § 176, mis ette näeb ministrite õiguse ja kohustuse teatavatel juhtumistel pöörduda seletuspärimistega senati poole, ei ole paigutatud nende seaduse määruste hulka, mis korraldavad ministrite vahekorda kohtuvõimuga (§ 178—181), vaid erimääruste hulka valitsemisasjade kohta.

Eesti Vabariigi põhiseaduse järele on valitsemise võim kohtuvõimust täiesti lahutatud. Põhiseaduse § 57 järgi teostab Eestis valitsemise võimu Vabariigi Valitsus, ning § 69. järele teostab ülemat kohtuvõimu Eestis riigikohus. Selle tagajärjel lausub ka riigikohtu seaduse § 1. („R. T.“ nr. 82/83 — 1919. a.), et riigikohus teostab Vabariigi ülemat kohtuvõimu endise Vene senati kohta käivate seaduste määratud piirides ja alustel, ühes nende täienduste ja muudatustega, mis teisiti otsustanud Vabariigi valitsemise alused, Vabariigis maksvad seadused ja määrused. On selge, et see osa end. Senati Asut. Sead. määrustest, mille järele kõik riiklised asutused üldise reeglina alluvad senatile, oma maksvuse on kaotanud, samuti kui see osa nimetatud määrustest, mis oli tingitud sellest üldisest asutuste alluvusest senatile. Riigikohtu järelvalvele alluvad ainult kohtuasutused, ja riigikohus teostab üldreeglina ainult kõrgemat kohtuvõimu.

Sellest peab ühtlasi järeldama, et ka seaduste seletamise alal on riigikohtule üle läinud ainult need end. Vene senati ülesanded, mis olid tingitud senati ülemast kohtuvõimust ja kohtute alluvusest senati järelvalvele, s. o. ülesanded, mis ette nähtud Kr. Kp. S. § 916², Ts. Kp. S. § 802² ja

Kohtu Asut. Sead. § 259¹. Seaduste seletamine aga Ministeer. Asut. Sead. § 176 ja Senati Asut. Sead. §§ 36 ja 76 p. 10 alusel, mis Venemaal oli tingitud riiklike asutuste üldisest alluvusest senatile, ei või põhiseaduse §§ 57 ja 69 ning Riigikohtu Sead. § 1. põhjal riigikohtu ülesannete hulka käia. Riigikohtu administratiiv-osakonnal võisid Riigikohtu Sead. § 17 ette nähtud end. Vene sen. departemangude õigused ja kohused olla ainult kuni põhiseaduse maksmahakkamiseni. Peale põhiseaduse maksmahakkamist teostab riigikohus, tähendab ka tema administratiiv-osakond, ainult ülemat kohtuvõimu, kuna põhiseaduse § 57. järele valitsemise võimu, mis oli endisel Vene senatil, riigikohtu administratiiv-osakonnal enam ei ole. Riigikohtu administratiiv-osakond võib sellepärast Sen. As. Seaduse määrusi omale juhtnööriks võtta ainult niivõrd, kuivõrd need määrused puutuvad end Vene senati kohtulikkudesse funktsioonidesse. Selles mõttes tuleb mõista ka Riigikohtu Seaduse § 17-ga riigikohtu administratiiv-osakonna peale pandud end. Vene senati departemangude kohustusi ja õigusi, peale põhiseaduse maksmahakkamist, kui puht kohtulikke funktsioone. . .“

Ettetoodud motiividega tutvunedes, tekib kõige pealt küsimus, kas riigikohtu administratiiv-osakonna poolt avaldatud seisukoht tähendab pööret riigikohtu, või ainult ühe tema osakonna praktikas. Tuleb arvata, et avaldatud seisukoht on ainult riigikohtu ühe (administratiiv-) osakonna oma, sest seni, kui riigikohtu üldkogu ei ole revideerinud oma seisukohta, mis väljendatud üldkogu otsuses 25. septembrist 1922. a. (v. Riigikohtu otsuste kogu 1922. a. nr. 6), siis tuleb seda ikkagi riigikohtu seisukohaks lugeda. Riigikohtu üldkogu otsus oli tehtud 25. septembril 1922, a., s. t. pärast põhiseaduse maksmapanemist (põhiseadus hakkas vastavas osas maksma 21. detsembril 1920. a.), mis oletada lubab, et riigikohtu üldkogu samuti arvestas põhiseadusega, kuid asus siiski teisele seisukohale. Üldkogu leidis: „seletuste andmine järelepärimiste peale on ette nähtud Kohtu Asut. Sead. §§ 259¹ ja 117 ja Valits. Senati Kor. § 76 p. 10 (1917. a. väljaanne). Kohtu As. Sead. § 259¹ järele võib kohtuminister õiguse küsimuste lahendamist senatilt pärida, kui need erikohtutes eriviisi lahendatakse või kui seaduse tegelikul kohaldamisel

kahtlused on tekkinud. Vene senati korralduse sead. § 76 p. 10 põhjal on ka teistel ministritel ja peavalitsejatel õigus administratiiv departemangult seaduse õige mõtte kohta seletusi pärida. Senati ja tema departemangude õigused ja kohustused on riigikohtu seaduse järele üle läinud riigikohtule ja tema osakondadele. Endiste vene ministrite ja peavalitsejate aset täidavad Eestis ministrid..“

Üldkogu seisukoht peaks Riigikohtu seaduse § 20. järgi ka tema osakondadele siduv olema. Käesoleval juhtumisel ei näe meie aga seda. Sellepärast tuleb administratiiv-osakonna otsuse, kui üksikus konkreet asjas tehtud otsuse peale vaadata, ja tulevikus ikkagi riigikohtu üldkogu otsusest kinni pidada.

Kuid võtame siiski administratiiv-osakonna otsuse lähema vaatlemise alla. Isiklikult täiesti nõus olles sellega, et põhiseaduse järgi ei ole riigikohus „ühtlasi ka kõrgemaks valitsemise astmeks“, ei saa ma kuidagi nõus olla sellega, et põhiseaduse järgi ei või riigikohus olla ülemaks seadusi seletavaks asutuseks. Seda on võimata välja lugeda nii põhiseadusest, kui ka administratiiv-osakonna poolt ettetoodud motiividest. Põhiseaduse kõige piinlikumal vaatlemisel ei leidu seal vähematki jälge sellest, et põhiseadus keelaks harilikule seadusandjale seaduste seletamist riigikohtu ülesandeks teha. Põhiseadus, nähes ette kohtute ja riigikohtu otsekoheseid ülesandeid, ei ütle ühtlasi sellega, et tähendatud ülesanded peaksid tema ainsamateks ülesanneteks olema. Kui ta seda tahaks, siis oleks tema tahtmine ka vastavalt väljendatud, kuid sarnane väljendus, nagu öeldud, puudub. Riigikohtu üldkogu vaatab riigikohtu, kui „ülema seadusi seletava asutuse“ peale (R. ots. nr. 6 — 1922. a.), jär-

jelikult leides võimaliku olevat põhiseaduse seisukohalt, et riigikohus võib ka teisi ülesandeid täita. Tuleb tähendada, et riigikohus ka teisi mitte kohtulikke funktsioone täidab, näit. perekonnanimede muutmise asjus („R. T.“ nr. 2/3 — 1920. a.). Ei ole huvituseta ka see asjaolu, et administratiiv-osakond, asudes seisukohale, et riigikohus ei ole „ühtlasi kõrgemaks valitsemise astmeks“, siiski mõnes suhtes selle astme ülesanded oma peale võtab. Näit., nõuab administratiiv-osakond Sen. As. sead. § 103 põhjal seletusi ministritelt jne., mida oli õigustatud nõudma senat, kui „kõrgem valitsemise aste“, kuna aga ministr. kohtukorra („R. T.“ nr. 10 — 1919. a.) § 20 järgi, administratiiv-kohus, tähendab ka riigikohtu administratiiv-osakond, on õigustatud nõudma „kohtu-, valitsus-, era- ja seltskonna asutustelt ja kolmandatelt isikutelt“ ainult „tarviliste dokumentide ja teadete ettepanemist“.

Mis puutub lõpuks Kohtute Asut. Sead. § 259¹, mille põhjal on kohtuministril õigus ette panna kaalumiseks (право предлагать на обсуждение) temale teatavaks saanud küsimusi, mis kohtutes mitte ühel viisil lahendatakse või mis praktikas kahtlusi tekitavad, siis tuleks kinni pidades administratiiv-osakonna motiividest jõuda otsusele, et kohtuministril seda õigust enam ei ole, sest see õigus ei olnud midagi muud, kui täidesaatvale võimule (valitsuse) kohtute üle kuuluva järeelvalve väljendus. Kuid administratiiv-osakond tunnustab kohtuministri õigust? Kuidas seda kokkukõlastada? Minu arvates lihtsalt: öeldes, et ka riigikohtu administratiiv-osakonna arvates on riigikohus „ülem seadusi seletav asutus“. Öeldes seda, ei ole aga enam tähtis, missugune minister riigikohtu poole seletuspärimisega pöördub, kas kohtuminister või mõni teine.

Kas võib politseinik seaduse seletaja olla?

Hans Vaev.

Ühegi seadusega pole see lubatud ja äranaagemise süsteem on hukka mõistetud, kuid siiski, teatud piirini oleks pidanud see õigus politseil olema, sest seaduse mõtte pole see, et inimesi saaks palju trahvida, vaid et vahakordi reguleerida inimeste vahel ja seltskonda kaitsta mitmesuguste hädaohtude eest.

Süütegude ja raskete süütegude suhtes

ei või valearvamist olla, siin peab alati süüdistatavale seisukohale asuma ja kõik tegema, mis seadusega lubatud, et süüdlasest kohtu ette tuua. Mis puutub aga vähematesse üleastumistesse, siis on üleastumine mõnikord väga väike ja tihti peale täiesti kogemata korda saadetud, nii et südametunnistuse järele ei ole üldse süüdi. Seaduse § järele on aga süü olemas.

Näiteks, keegi jalutab koeraga marutõve piirkonnas. Koer on temal kõigi seaduse nõuete järele keti otsas. Koer tõmbab aga üheks silmapilguks keti peremehe peost ja jookseb mõned sammud vabalt ja süütegu on tehtud. Või näit., kõigiti täpne ja korralik kaupmees ei ole tähele pannud, et sundmäärusega on lubatud kauplemise aeg juba läbi ja poeuks on 5 minutit üle aja lahti olnud — § järele on süü jällegi kindel.

Sarnaseid juhtumisi võiks palju nimetada, need kõik on iseenesest väiksed üleastumised ja kui nad on tekkinud veelgi kogemata, ja kui nende eest karistus järgneb, siis võib see küll tunduda mitte-äratenuituna. Kui aga kord on süüdistus üles võetud, ei mõista kohus või teine võim kaebalust enam õigeks, sest kohut mõistetakse seaduse paragrahvide järele ning ülemalnimetatud juhtumistel oli süü kindlaks tehtud. On suremata lause, „saagu ennem kümme kuritegijat vabaks, kui üks õige kannataks.“ Kohus mõistabki kaebaluse õigeks, kelle süü pole täiesti kindlaks tehtud. Ka on üldiselt ja seadusega tunnustatud, et inimene, kes tahtmata on seaduse vastu eksinud, ei või süüdi olla. Niisugustes väikestes asjades on aga raskem oma süütust tõendada, kui raskemates süütegudes. Politsei seab protokollki kokku. Kaebalune tõendab ise, et asi oli tõesti nii, nagu protokollis tähendatud ja vabandab end, kas unustamise või kogemata juhtumisega. Kohunik loeb juurdlust läbi ja leides, et üleastumine on kindlaks tehtud, määrab käskotsuse korras karistuse. Asjaolu, et üleastumine tõesti juhtus vastu inimese tahtmist, võib teinekord varju jääda. Kohapeal, üleastumise silmapilgul on aga kõige selgem, kas tegemist on kogemata või meelega üleastumisega. Ka kõige täpsem kirjeldus ei või kunagi anda nii selget pilti asjast, kui selle nägemine oma silmaga.

Oleks väga hea, kui politseinik juhtumistel, kus seaduse tähe järel arvestades täpsusega kuni 0,0001... võib välja tulla väike üleastumine, kus asjaolude ja terve mõistuse järele otsustades seda süüd üldse ei ole, ei tarvitseks kohe nii tõsiselt kinni haarata, siis kaoks mõneski kodanikus arvamine, et „politsei mundrit võib selga ajada ainult see, kes äärmise kasvatamatus eksami on sooritanud.“ Nõutakse, et politseinik peab „gentleman“ olema. See on väga õige nõudmine, kuid tegeli-

kult on üliraske täita seda nõudmist, kui politseinik peab alati, kui nii ütelda tohiks, murdjana esinema. Mingisugusest kaugeleulatavast seaduse tõlgitsemisest ei ole juttu, kuid väike võimalus peaks ka politseinikul olema, kus tema oma parema arusaamise järele võib talitada. Sõdurilgi lahingus on teatud piirini vabadus jäetud, sest võimata on kõiki asju täpselt ette näha, ja reeglit, mis ühes kohas võib hea eduga kohaldada, osutub teistes tingimustes ebaotstarbekohasena.

Kui meie politseinik püüaks vähegi iseisvalt mõelda ja sellekohaselt tegutseda, siis astub ta sammu, kus temal enam mingit kaitset ja moraalselt tuge ei ole, peale oma südametunnistuse. Näiteks, keegi on rohkem viina võtnud ja läheb rahulikult oma koju poole, olgugi, et samm ebakindlalt eksib. Tema ei larmitse, ei tülita kedagi. Politseinik teda ka ei tülita, vaid laseb tema minna oma teed. Juhtumise pealtnägijaks oli keegi, kes kord joobnult jultunud tegudega kaaskodanikke tülitas ja sellepärast vahialla sattus. See isik soovib nüüd politseinikule kätte maksta. Silmapilk on pikk kaebtuskiri valmis, kus politseinikku süüdistatakse erapooletuses jne., ning tõendusena tuuakse ette käesolev juhtumine moonutatud kujul. Ka tunnistajaid oma sõprade või kaaskannatajate hulgast antakse üles, kes asja kaebajale soovitavas valguses lasevad paista. Et see kaebtus veel värvikamaks kujuneks, lisatakse ka lausa valet juure. Kaebtuse põhjal võetakse asi valju juurdlemise alla. Lõpuks selgub ikkagi, et asi ei ole nii olnud, kui kaebtuses näidatud. Sarnaste kaebtustega on lugu niisamasugune, nagu poriga pildumisega, kukub küll maha, kuid midagi jääb ikkagi külge. Kaebtuse lugejates võib ikkagi arvamine tekkida, et seal võis ikkagi midagi olla, kuidas inimene muidu võis kaebama minna. Rääkimata sellest moraalsest kannatusest, mis sarnane pahatahtlik kaebamine tekitab. Päril ilma seaduse seletamata ei saa politseinik aga ka praegugi läbi. Mõödapääsemata peab tema vahel oma parema arusaamise abiks kutsuma, olgugi, et sealjuures igasugused kaebtused ja vastutusele võtmised Damoklese mõõgana tema kohal ripuvad. Praegu on lugu nii: kui politseinik püüab täpselt seaduse tähe järele talitada, igat, ka kõigevähematki asja protokolleerides, kõrvale jättes iga-

sugused kaalutlemised, siis satub tema lühikese aja jooksul rahva vilha alla, nõnda, et võimata on seda kauemat aega välja kannatada. Niisugustel juhtumistel ei piirdu see vilha üksi politseiniku isikuga, vaid Eesti riik saab ikka ka oma osa. Püüab

politseinik aga asju ajada seaduse piires oma parema arusaamise järele, siis piirdub asi üksikute valekaebustega. Seaduse seletamiseks, tema mõtet ja otsustarbekohasust silmas pidades, politseinikul puudub aga seaduslik õigus.

Komissariaatide likvideerimisest maal.

O. Liis.

Käesoleva aasta 1. jaanuarist maksmapandud korraldusega likvideeriti mitmed politsei asutused, mille tõttu politseipere hulga ametnikkude võrra vähenes. Kuna valitsusel kavatsus on ametnikke veelgi vähendada, siis tuleks ka asutuste likvideerimist jätkata. Ehk muutub siis ka asjaajamine lihtsamaks, kui on vähem kantseleisid. Minu arvates tuleksid eestkätt likvideerida maa politseikomissaride asutused. On teada, et maa jaoskonna politsei komissariaadis tehakse ainult jooksvat tööd, s. o. registreeritakse sissetulnud pabereid, tehakse või lüüakse sellekohase templiga pealkirjad peale ning registreeritakse välja. Nii kestab see töö alalõpmata ja sellest on tööd küllalt 4—5 ametnikule, sest paberite läbikäik on suur. 3—4 päeva ja veel rohkemgi aega viibib paber komisariaadis enne kui võib rännata edasi. Niisugune paberite registreerimine ainult viivitab nende täitmist. On arusaadav, et palju kiiremini jõuab paber kohale, kui ta otsekohe vastava asutuse või ametniku kätte saadetakse. Kuigi mõni leiab põhjusi, milleks meil sarnast kantselei süsteemi tarvis on, siis on need põhjused ikkagi väiksemad, kui summad, mis nimetatud asutuste ülevõlpidamiseks iga aasta ära kulutatakse.

Maa komissariaatide ärakaotamise vastuväidetena võiks ette tuua kolm asjaolu ja nimelt: kellele esitatakse konstaablite poolt kokkuseatud protokollid, kes esineb rahukohtus süüdistajana ja kas ei jää politsei rahvale liiga kättesaamatuks?

Kuna senini kõik protokollid konstaablite poolt komissarile esitatakse ja viimane nad vastavale kohtule, kohtu-uurijale ehk prokuröörile edasi saadab, tuleksid komissariaatide likvideerimise puhul protokollid esitada prefektuurile, ehk kohe otseteed vastavale asutusele, nagu seda asja käik nõuab. Otstarbekohasem oleks, kui konstaablid omal algatusel protokollid otsekohe kohtule ehk kohtu-uurijale esitaksid, siis saaksid nad vastava asutuse-

ga otsekohe ühendatud ja täidaksid nende poolt antud korraldusi, mis juurdluse toimetamise juures väga tähtis. Senini on aga juurdluse toimetaja (konstaabel) kohtust ja kohtu-uurijast olnud isoleeritud, sest nüüd annab kõik korraldused politseikomissar.

Et politsei rahvale rohkem kättesaadavam oleks, selleks tuleks konstaablite võimupiire laiendada; tuleks lubada vähema tähtsusega tunnistusi ja õiendusi välja anda ja allkirju tõestada vähema tähtsusega dokumentidel ja volitustel (nagu posti pealt tähtsaadetiste ja pakkiide ja raudteelt kraami vastuvõtmise volikirjad) jne. jne.

Kr. kp. seaduse § 3 juhatusel esineb politsei (senini politseikomissar) süüdistajana rahukohtutes. Tulevikus võiks prefekt süüdistajana esineda ehk tema poolt volitatud ametnik. Isegi võiks prefektuuri juures vastava haridusega isik ametis olla, kes kohtu asju ajaks ja ametnikkude süüdistuste kohta juurdlusi toimetaks.

Tegelik elu on näidanud, et rahukohtutes, kuhu alluvad väiksemad süüteo asjad, ei olegi politseilist süüdistajat tarvis. Sellepärast on ka meie politseikomissarid süüdistaja osas õige vähe kohtutes esinenud, ja neid üksikuid, kes seda mõningail juhtumisel (enese huvi pärast) on teinud, võiks sõrmede peal üles lugeda. Kohtule teeb aga politseile asjaharutamise ajast teatamine hulk tööd juure (aasta jooksul kogub komissariaati paks kausta täis kohtu teadaandeid).

„Eesti Politseilehes“ on mõtteid avaldatud kohtu-uurijate instituudi kaotamise poolt ja vastu. Minu arvates tuleks kohtu-uurijad esialgu rahule jätta ja uuendusi luua politsei aparraadi juures. Kui on politsei aparraat nõuetele vastavalt välja kujunenud, alles siis võiks kohtu-uurijate kohused politsei enese peale võtta.

Maa jaoskonna politseikomissaride asutuste likvideerimisega saaks jällegi koosseise hulga ametnikkude võrra vähendada, vähemalt 3—4 kantseleid ühes

4—5 ametnikuga kaoks ära igas maakonnas ja töö saaks sedavõrd lihtsustatud, et paberitel ei tuleks enam instantside kaudu rännata.

Distsipliini ja järelvalve teostamiseks, kui seda kardetakse, et politseikomissari ärakaotamisega distsipliin ehk nõrgeneb, võiks prefektuuri juures ametis olla 1—2 politseikomissari, kes konstaablite asjaajamist revideeriksid ja riviõppusi, laskeharjutusi, spordiharjutusi, Jiu-Jitsut korraldaksid jne.

Arvan, et kui juhtivad jõud ühes koos asuvad, s. o. kui ühest kantseleist asjaajamist juhitakse, siis on asjaajamine ühtlane ja lihtsam, kuna aga nüüd iga komissar omamoodi ja oma äranägemise järele asjaajamist juhib.

Tihti on kuulda etteheiteid, et maal asuvad ametnikud kasvatusliselt madalamal seisavad, kui linna ametnikud, mis ka tõsi on ja mida seletatakse sellega, et maal ametnikud on laiali pillatud ja sellepärast õppuste ning harjutuste korraldamine raskendatud.

Kui meie aga edasi käsi kokku lööme ja kaebame, jah, ta on raske ja harjutusi kardame, siis jääme linna ametnikkudest veelgi kaugemale maha ja lõpuks ei kolba me nendega enam ühte peresse. Sellepärast just ongi tähtis, et instruktorid asuksid prefektuuri juures, kust siis ka energilisemalt asja juures ollakse ja hea tahtmise juures ei jää midagi saamatuks.

Kuritegijate sugukonnad.

Ammu juba on teada, et kuritegijate lastest harilikult jällegi kuritegijad võrsuvad, millisel põhjusel — selle kohta ollakse mitmel arvamisel. Ameerika Ühisriikides on paljud osariigid sellest nähtusest teinud praktilisi järeldusi: operatsioonil teel võetakse ära teatud kuritegude eest karistatud isikutele siginemisvõimalus. Sarnase meetodi õigluse kohta on arvamised lahku läinud, kuid, näib, et mõned Euroopa riigid kavatsesid sama teed käima hakata nagu praktilised ameeriklased.

Kuritegude toimepanemise küsimust kuritegijate laste ja lastelaste poolt on uurinud pikemat aega Dresdeni tehnilise ülikooli dotsent Dr. R. Felscher, kellele hiljuti Sakseni kohtuministeeriumi poolt tehti ülesandeks üldse uurida Sakseni kuritegijate elu-olu ja toimepandud kuritegude põhjusi ja motiive, et saaks küsimuse kohta laiemat ülevaadet ja oleks võimalik kuritegevuse ja selle alalise kasvamise vastu edukamalt võidelda.

Dr. Felscher jõuab ülesseatud küsimuse kohta järgmisele arvamisele. Kui lähemalt vaadelda asjatundjate arvamist kuritegude põhjuste kohta, siis näeme, et mõned uurijad asuvad seisukohal, et põhjuseks on ainuüksi elu tingimused, sotsiaalne olukord. Teised uurijad on vastupidisel arvamisel: öeldakse, et tähtsat osa mängib ainult inimese iseloom, tema kalduvused, kuna sotsiaalsed tingimused on täitsa tähtsusetud. Peab kohe tähendama, et uurijad ei ole igakord era-

poletud ja et nende kuuluvus ühte või teise erakonda meie terava erakondade võitluse ajajärgul laseb asja paista mõnikord läbi erakonna prillide. Mis puutub nüüd mõlemisse arvamisesse, siis tuleb tähendada, et esimese seisukoha poolt kõneleb asjaolu, et varguste ja teiste sarnaste kuritegude arv tõuseb, nagu näitavad statistilised andmed, kui tõuseb elukallidus, samuti kõneleb selle seisukoha poolt see asjaolu, et kuritegusid võrdlemisi hoopis rohkem toime pannakse vaesemate kihtidesse kuuluvate isikute kui jõukate poolt. Sarnase teooria järelduseks peaks muidugi olema: kuritegevus kaob üldse, niipea kui majanduselu on korraldatud ja vaesus kadunud. Olgugi, et kõne all olev teooria osalt õige on, ei saa siiski selle abil palju küsimusi seletada, mis igapäevane elu nähtavale toob. Mispärast, näiteks, panevad kuritegusid toime ühe perekonna liigetest ainult üksikud, mispärast siis mitte kõik? Arvesse saab võtta mõistagi ainult sarnaseid perekondi, kus kõik lapsed kasvavad samadel tingimustel. Samuti ei saa selle seisukoha peale toetades seletada, mispärast, näiteks, tööta töölistest ainult mõned üksikud hädapäevadel varastavad, kuna kaugelt suurem osa seda ei tee, ehk mispärast suurte riigikorra kukutamiste ajal jällegi üksikud ühte sotsiaalsesse kihti kuuluvad inimesed kriminaalseaduste vastu eksivad, kuna suurem osa ei käi sarnast teed. Kõigest sellest peame järeldama, et kuritegude toimepanemisel suurt osa män-

givad nii ütelda sisemised põhjused, s. o. põhjused, mis tingitud isikute iseloomust, nende kalduvustest. See paistab meile otsekohe silma, kui meie hakkame lähemalt vaatlema kuritegijate sugukondi. Muidugi puuduvad meil veel sellel alal täielised statistilised andmed, igatahes on meil võimalik ainult üksikutel juhtumistel kindlaks teha, kui suur on mõne kuritegija järeltulijate arv. Kuid vahel on mõne isiku kohta meil olemas täpsed andmed. 1740. aastal suri keegi kuritegeliste kalduvustega joodik, tema järeltulijate arv on praegu 834, kõikide kohta polnud võimalik tarvilikke andmeid koguda, kuid 709 kohta oli see võimalik; viimastest arvust olid: 181 avalikku naisterahvast, 142 kerjust ja hulgust, 40 alalist vaestemaja elanikku, 76 rasket kuritegijat, viimaste seas leidub seitse mõrtsukat. Ühe Ühisriikide kuritegija järeltulijate arv tõusis 75 aasta jooksul peale surma 1200 inimese peale. Nende 1200 isiku seas leiame 310 elukutselist kerjust, kes kokku mitte enam ega vähem kui 2300 aastat elasid parandusmajades, kerjuste kodudes ja teistes sarnastes kohtades, peale selle veel 50 avalikku naisterahvast, 7 mõrtsukat, 60 varast, 130 kuritegijat, kes on karistatud mitmesuguste teiste kuritegude toimepanemise eest mitmel korral. Ühel 1827. aastal surnud avaliku maja perenaisel on praegu ümmarguselt 800 järeltulijat, neist on 700 vähemalt kord elus karistatud vangimajaga, 342 joodikut leiame sellest „eeskujulikust“ perekonnast, 127 lõbunaisterahvast; 37 sellesse perekonda kuuluvat isikut mõisteti aja jooksul surma raskete kuritegude toimepanemise eest.

Niisugustesse sugukondadesse kuuluvate isikute elulugu vaatlemisel jõuti harilikult otsusele, et kuritegevus on päritav, kuid kunagi ei võetud arvesse, et laste arv sarnastes perekondades üldse on väga suur ja et kerge on ühe perekonna ajalugu rekonstrueerida, kus palju kuritegijaid leidub, kes kohtute poolt karistatud. Ühte väga tähtsat asjaolu jäeti üldse silmapaari vahele, nimelt, et abiellu astuvad harilikult ikka ühte ja sama kihti, veel enam ühte ja sama ringi kuuluvad mehed ja naised. Sellepärast aga elavadki, nagu seda iga teadlik kriminaalametnik võib tõendada, koos kuritegevuse kalduvustega naised samasuguste naistega ning mis siis niisugusel abelupaaridel sündinud lastega elus juhtub ja mis neist saab,

on igaihele selge. Ühte peab aga kohe toonitama, et niisugustes perekondades ei leia meie ükski kalduvusi kriminaalkuritegudele, vaid alati käib sellega käsi-käes ka mingi vaimline defekt.

Kui küsimust uurida, missugused päritavad puudused kuritegude toimepanemist kõige enam soodustavad, siis annavad meile vastust selle küsimuse peale jällegi statistilised andmed. Kõigepealt kalduvad langetõbised kuritegevusele, eriliselt veel seksuaalsel alal. Kuritegijate seas leiame väga palju (kaugelt üle poole) psühopaate, teiste sõnadega inimesi, kellede tahtejõud ja kellede tunded ei ole normaalsed, psühopaatia omalt poolt on lähedas ühenduses teatava vaimuhaigusega, n. nimetatud dementia praecox'iga. Viimane on päritav vaimuhaigus, mille esimesed tundemärgid väga tihti juba õige noores eas avalduvad ja mis juba noorte inimeste juures nähtuse esile toob, et mõtlemine, tahe ja tunne ei ole kooskõlas, raskematel juhtumistel lähivad inimesed hulluks. Huvitav oleks siin kohal vast märkida, et seksuaalkuritegijate perekondades väga tihti leidub just dementia praecox juhtumisi ja et seksuaalkuritegijate järeltulijate seas leidub eriliselt palju psühopaate, langetõbiseid, vaimuhaigeid ning, mis meile praegu kõige tähtsam, kuritegeliste kalduvustega isikuid. Tihtipeale mõjuvad sarnastes perekondades valitsev ülemäärane alkoholi tarvitamine, halvad korteriolud ja teised elupuudused kuritegevuse suurenemisele mõjuvalt kaasa. Väga suure tähtsusega on ka tõeasi, et meie seksuaalkuritegijate juures leiame samasugust keha konstruktsiooni nagu isikute juures, kes kannatavad dementia praecox all, ja see konstruktsioon, on enam-vähem hoopis teistsugune kui normaalse inimese kehaehitus.

Et ülesseatud küsimuse kohta täielisele selgusele jõuda, on Dr. Felscheri arvates, kõige pealt tarvilik, et uurimise alla võetakse mitte üksikud sugukonnad, nagu see tihtipeale on senini sündinud, vaid kuritegijad üldse, ja et uurimise juures arvesse ei võeta ainuüksi kuritegijat, kes tabatud ja keda trellide taha toimetatud, vaid ka selle kuritegija lähemaid sugulasi. Lõpuks peab hoopis rohkem kui senini tähelepanu juhtima kuritegijate kehaehitusele, mis tähtsaid seletusi võib anda kuritegude põhjuste suhtes. Ka tuleks täpsemalt kindlaks teha, missugused

välised mõjud ja missugused isiklised kalduvused võivad kuritegude põhjusteks olla, siin tuleks püüda võimalikult hästi uurida, et siis kord võimalus avaneks kuritegevust paraliseerida ja üldse ära hoida, niivõrd, kui see üldse seisab meie võimuses.

Dr. Felscher'ile tehti, nagu alguses juba tähendatud, Sakseni kohtuministeeriumi poolt ülesandeks kirjeldatud suunas kuritegevuse küsimust uurida. Tema on oma töökava nii kokku seadnud, et sellel tähtsus oleks esimeses järjekorras just tegelikule elule ja ühes sellega muidugi ka teaduslikule uurimisele. Sakseni vangimajades on sisse seatud küsimuslehed, mida iga vahialuse kohta täidetakse ja Dr. Felscher'ile saadetakse. Kõik andmed, mis ametivõimudel vahialuse kohta on olemas ja mis võimalik kuidagi kindlaks teha, lisatakse küsimuslehele juure, samuti ka kehalise ja psüühilise uurimise tulemused, neid uurimisi võetakse ette teatud seisukohast välja minnes. Küsimuslehtede alusel seatakse iga vahialuse kohta kokku kaart, mis võimaldab kergelt kogutud materjaali praktilisteks otsustarveteks kasutada. Mõne aja pärast avaneb seega võimalus iga Saksenis kinnipeetud või kinnipeetava kuritegija isiku üle täielisele selgusele jõuda, samuti ka kuritegija perekonna ja lähemate sugulaste, elutingimuste jne. üle. Selle tõttu on siis tulevikus võimalik igat kuritegijat individuaalselt hinnata. Ühenduses sellega läheb kergemaks vangide kasvatamine, mis ju praegu kõikide vangimajade ülesanne ja siht, sest lõppude-lõpuks on täiskasvanud inimese kasvatamine — nii palju kui see üldse on mõeldav — ainult siis võimalik, kui on teada kasvatava iseloom, tema kalduvused, tema elulugu ja endise elu tingimused. Ka noorte

kohtutele saaks sisseseatavast kartoteegist mõnikord tähtsaid andmeid anda, samuti kasvatus- ja parandusmajadele. Ka vangimajadest vabastatute eest hoolitsemise seltsid leiaksid neile tarvitamineva materjaali uuest kartoteegist ja suudaksid senisest paremini oma hoolealuste eest muretseda, teades nende elukäiku. Lõpuks on suure tähtsusega veel asjaolu, et kartoteek annab võimaluse kuritegijate järeltulijate üle valvata, neid õigel ajal õigele teele juhtida, neid kasvatada ja parandada, nende elu juba algusest peale õigetesse roobastesse juhtida ja seega kaudselt kuritegevust vähendada. Kui kord kuritegijate viljatust seaduslikult sisse hakatakse seadma, on kartoteegil ülisuur tähtsus.

Ka Baieris ning Württembergis on samasugused kavatsused teoksil, soovitav on, et ka seal rohkem tähelepanu pöörataks küsimuse praktilisele küljele, et saaks näha, kuivõrd kasulik on ja võib olla kirjeldatud kartoteekide sisseseadmine. See on muidugi ainult võimalik, kui uurimise materjaali kogutaks võimalikult laiemal alusel. Iseloomustav on, et Ameerika Ühisriikides niisugused kavatsused juba pikemat aega teoksil on ja et raha kavatsuste läbiviimiseks annavad jõukad ärimed, nii et riik seal sel alal mingisuguseid kulusid ei kannu. Iseenesest mõistetav on aga, et riiklise toetusega töötav ettevõtte kunagi nii laiaulatusliselt ei saa töötada, kui eraisikute poolt annetatud rahaga ellukutsutud asutus, sest riigil on alati ja igal pool vähem raha käsutada kavatsuste peale, mille tulu ja tarvidus veel täitsa kindel pole, kui eraisikutel, kelledel tähtis pole, millal ja mil näol üldkasulik ettevõtte hakkab andma praktilisi tagajärgi.

Ajakirjandus, kohus ja politsei.

Ühised eesmärgid ja ühine töö.

Richard Patzner.

Riigi huvimid taotleva eesmärgi saavutamise ajakirjanduse vastastikusel läbikäimises kohtutega ühelt poolt ja politseiasutustega teiselt poolt, on ainult siis võimalik, kui üksmeelselt kokkukõlas ja täielise usalduse alusel koos töötatakse.

Ajakirjandus avaldab ja arvustab kohtutoimetuste otsusi, kui on tegemist protsessidega, mis on äratanud laiemate hul-

kade üldist tähelepanu. Sarnaste sõnumite toomine ei sünni üksi avalikkuse, vaid ka tähtsal määral kohtuasutuste huvides. Sest kohtud ja päevalehed kui ka kutseajakirjad on alati silmas pidanud, et kohtusõnumite ajalehte paigutamine oleks juriidilise haridusega isikute kättes, kelle ülesandeks on erapooletult ja ainult asjalikult kuritegudest ja kuritegijatest, nende

jälgimisest ja karistamisest teateid avalikkusele anda, mitte aga nõnda, nagu see sihilisel ja alaväärtuslisel ajakirjandusel on viisiks protsesse partei ja sensatsioonihimuliste seisukohalt valgustada.

Kohus ja partei, õigusteadus ja poliitika on täiesti isesugused ja oluliselt üksteisele võõrad mõisted, milliseid aga küllalt täpselt ei suudeta igakord eraldada. Kui meie pilku heidame oma naabri — Nõukogude Venemaa peale, siis on see meile küllaldaselt tõenduseks sellest, mis sünnib siis, kui ei ole erapooletuid kohtuid, vaid ainult parteiline, revolutsiooniline tribunaal, kui kuritegijat ei karistata, vaid ainult parteipoliitiline meelevald revolutsioonilise tribunaali otsuste näol otsustab ühe õnnetuma, võõrast suguharust võimukandjate meelevald alla sattunud rahva elu ja surma üle. Kõikide kultuurriikide kohtud on iseseisvad õiguse ja õigluse asutused, mis seisavad väljaspool parteisid ja poliitikat ning teostavad valvet kõrgema autoriteedina õiguse ja ülekohtu üle. Kohtud tulevad peaaegu igalpool ajakirjanduse esitajaile vastu, annavad materjaali ja andmeid nende korraldusse ja on ise elavalt huvitatud sellest, et sõnumite edasiandmisel kõik protsessikäigu tähelepanuväärilised momendid asjalikult ja asjatundlikult läbitöötatult kajastuksid ajakirjanduses.

Ainult väike osa avalikkusest võib asja harutamisel olles ise oma järeldusi teha protsessi kohta, kuid suurem osa tutvuneb ainult ajalehtede kaudu asjaharutamise käiguga. Viimastest ammutab avalikkus oma teadmisi kuritegijate ja kuritegude kohta ja tahab õiget asjakäiku ning keeruliste süüüksimuste tõsistest põhjustest teateid saada ega ei lepi moonutatud tõega imbunud kuulujuttudega.

Veel laialdasem koostöötamine peab aset leidma ajakirjanduse ja politsei vahel, iseäranis aga ajakirjanduse ja kriminaalpolitsei vahel, sest tihtigi toetab ajakirjandus tunduvalt kriminaalpolitseid tema jälgimistegevuses. Tihti läheb näidetega korda avalikkust hoiatada petiste, valehategijate ja võltsijate eest, varastatud saagi jälgile juhtida, mõrtsukaid avalikuks teha, alati on ajakirjandus vabatahtlik vahetalitaja kriminaalpolitsei ja elanikkude vahel, sest tema avaldab ametlikke po-

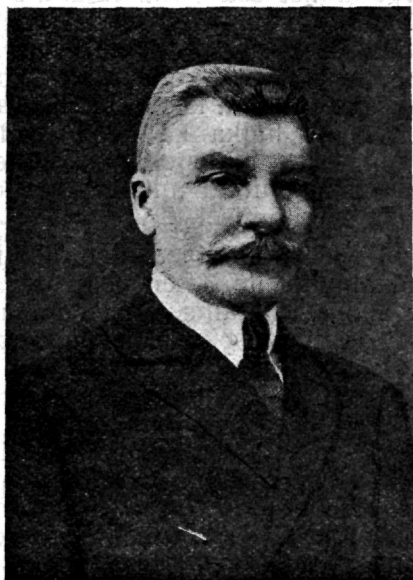
litsei üleskutseid, juhib lugejaskonna tähelepanu just käsiloleva juhtumise peale, la-seb avalikkust osa võtta asjust, mis muidu vaevalt võiks tema kõrvu kosta. Kui tähtis on sarnane ajalehtede selgitamistöö, seda näitab iga päev kriminaalpolitsei praktika, ja kas ei kuulu ajakirjanduse teenete hulka ka need teadaanded publiku poolt, millistega politseile väärtuslikke näpunäiteid antakse raskete kuritegude selgitamisel.

Nüüd veel mõni sõna vastutulelikkusest kriminaalpolitseile. See peab oma korda ajakirjandust toetama, andes temale oma teateid avaldamiseks ja sealjuures tähele pannes ajalehtede informatsiooni soove, igatahes niivõrd, kuivõrd see kokkukõlas-tub politsei orgaani ametkohustega. Ametkohused takistavad kriminaalpolitseilist vahekorda ajakirjandusega kahes punktis. Esimeseks, ajakirjandusele antud teated ei tohi rikkuda eraisiku õigustatud huvisid, mis võib kergesti sündida, kui teatud isik tempeldatakse enneaegselt kahtlustusmomendist peale arvatavaks kuriteo kordasaatjaks, ja teiseks, ei tule jälgida teateid, milliste otstarve seisab kriminaalpolitseilises hoiatamises, selgitamises ja õpetamises, sest muidu võiksid need kriminaalpolitseilises jälgimisteenistuses kaotsi minna.

Nagu alguses tähendatud, tuleb hukka mõista asjaolu, et mõned ajalehed kriminaalpolitseisse puutuvate teadete asjalikult avaldamise juures eksivad, ja esimeses järjekorras pakuvad oma lugejate ringkonnale kõmulateid, milliste tunnusmärkeiks juba need kisendavad pealkirjad. Sarnast liiki ajalehed kubisevad vastikutest üksikasjadest, kusjuures ülistatakse kuritöid ja nende kordasaatjaid, ja võivad seega rasket kriminaalset külgehakkavuse hädaohtu levitada.

Praktika teab jutustada paljudest juhtumistest, kus nimelt noored kuritegijad ammutasid mõtteid ja kavatsusi kuritöödeks just sarnastest ajalehesõnumitest. Inglise riigimees ja ajakirjanik Bulwer kirjutas 1841. a. omas romaanis „Õõ ja liomnik“ ühe tõsise lause: „Tooge ajalehes korraks sõnum ühest haruldasest jälkusest, ja teatud, rikutud iseloomud ripuvad selle küljes kui kaanid.“

Villem Made.

Vabariigi Valitsuse otsusega 14. aprillist s. a. määrati koosseisude vähendamise tõttu ametist vabastatud siseministeeriumi nooremale käskjalale Villem Made'le autasuna 25.000 marka kauaaegse kohuse-truu teenistuse eest.

Villem Made sündis 7. märtsil 1862 a. Järva maakonnas Viisu vallas. 1. jaanuaril 1885 a. võeti teenistusse Vene sõjaväkke, kus viibis kuni 8. sept. 1889. a. 1. jaanuarist 1892. a. kuni 1. aprillini 1898. a. oli Paide kreiskooli ja 1. aprillist 1898. a. kuni 1. veebr. 1901. a. Tallinna linnakooli teenijana ja alates 1. veebr. 1901. a. kuni vabastamiseni koosseisude vähendamise tõttu Toompea lossis käskjalana.

Villem Made on ühtlasi ka „Eesti Politseilehe“ käskjalg.

Ametlik osa.

Käskkirjaga 30. aprillist s. a. nr. 28 siseministeeriumile

on avaldatud teadmiseks Vabariigi Valitsuse otsus 21. aprillist s. a. (prot. nr. 42, p. X):

„Politseiasutuste kujundamise määruse („R. T.“ Nr. 177/178 — 1925. a.) § 16 põhjal kinnitada, arvates 1. jaanuarist 1926. a., prefektuuride tegevuspiirkonnad järgmiselt:

1) Tallinna-Harju prefektuuri tegevuspiirkond: Tallinna ja Paldiski linnad ning Harju maakond.

2) Tartu-Valga prefektuuri tegevuspiirkond: Tartu ja Valga linnad ning maakonnad.

3) Rakvere-Paide prefektuuri tegevuspiirkond: Rakvere ja Paide linnad ning Viru ja Järva maakonnad, välja arvatud Viru maakonna Peetri, Vaivara, Joala, Mustajõe, Auvere, Skarjatina, Vasknarva, Kose, Naroova, Voka, Järve, Püssi, Erra, Jõhvi, Kohtla, Maidla, Illuka, Mäetaguse, Iisaku ja Tudolinna vallad ning Narva-Jõesuu ja Jõhvi alevid.

4) Lääne-Saare prefektuuri tegevuspiirkond: Haapsalu ja Kuresaare linnad ning Lääne ja Saaremaa maakonnad.

5) Võru-Petseri prefektuuri tegevuspiirkond: Võru ja Petseri linnad ning maakonnad.

6) Narva prefektuuri tegevuspiirkond: Narva linn ja Viru maakonna Peetri, Vaivara, Joala, Mustajõe, Auvere, Skarjatina, Vasknarva, Kose, Naroova, Voka, Järve, Püssi, Erra, Jõhvi, Kohtla, Maidla, Illuka, Mäetaguse, Iisaku ja Tudolinna vallad ning Narva-Jõesuu ja Jõhvi alevid.

7) Pärnu prefektuuri tegevuspiirkond: Pärnu linn ja maakond.

8) Viljandi prefektuuri tegevuspiirkond: Viljandi linn ja maakond.”

Käskkirjaga 8. maist s. a. nr. 31 siseministeeriumile

on avaldatud teadmiseks Vabariigi Valitsuse otsus 21. aprillist s. a. (prot. nr. 42, p. XXIII):

„Määrata kolmeliikmeline komisjon riigiasutuste töökoondamise ja kulude kokkuhojdmise teostamiseks koosseisus: esimees — rahaminister, liikmed: siseminister ja vastav minister, riigikontrolööri osavõttel. Rahaministeeriumi ja siseministeeriumi küsimuste läbivaatamiseks määrata kolmandaks komisjoni liikmeks kohuminister.

Kui töökoondamisel peaks selguma, et kokkuseatud kavad maksvate seadustega vastolus, kuid muidu otstarbekohased ja vastuvõetavad, siis kavad muutmatult esitada ühes äratähendamisega, mis asjas tuleks vastavaid seadusi muuta.

Komisjoni esimehel on õigus tarviduse ja soovi korral eriteadlasi kutsuda komisjoni töödele, nõuandva häälega.

Kohustada kõiki ministreid ja peavalitsuse juhatajaid otsekohe ja omale alluvate asutuste juhatajate kaudu komisjoni tema töös toetama ja tarvilisi seletusi ja õien-dusi andma.

Sõjaminsteeriumi töökoondamine kuulub käesoleva komisjoni kompetentsi, se-davõrd, kuivõrd seda Vabariigi Valitsuse poolt antud eriootsusega ei muudeta.

Komisjoni otsused töökoondamises ja kulude kokkuhoidmises on lõpulikud, väl-ja arvatud need küsimused, millede maks-mahakkamiseks seaduste muutmine või seaduste järele Vabariigi Valitsuse otsus tarvilik on.

Riigiametnikkude arvu vähendamist tu-leb püüda läbi viia võimalikult ametnik-kude loomuliku ametist lahkumise teel. Lahkunud ja vabastatud ametnikkude ase-mel vabadele kohtadele kõrvalt eraisikuid määrata ainult erilistel asjaoludel ja põh-justel. Ministritele ülesandeks teha va-bade kohtade täitmisel kõige pealt pöörata töö-hoolekandeministeeriumi ametnikku-de reservi poole, kusjuures enne kandi-

daatide ametisse kinnitamist tuleb ära kuulata rahaministri kaudu komisjoni koosseisude koondamise kavatsusi.

Töö-hoolekandeministrile ülesandeks te-ha koosseisu koondamisel ametist vallan-datud ametnikkude kohta tarvilikku nime-kirja pidada, ametnikkude reservi kujun-damiseks”.

Käsu kirjalga 8. maist s. a. nr. 32 siseminis-teeriumile

on avaldatud teadmiseks Vabariigi Valit-suse otsus 30 aprillist s. a. (prot. nr. 46, p. VIII):

„Arvesse võttes siseministeeriumi endi-se omavalitsusasjade peavalitsuse juhata-ja ja praeguse administratiiv-osakonna di-rektori Evald D o l f i kauaaegset, kohuse-truu teenistust riigi- ja omavalitsusasutus-tes, sellest 20 aastat omavalitsuse alal, eriti veel siseministeeriumi omavalitsus-asjade peavalitsuse juhtimist Vabariigi algusest kuni selle peavalitsuse likvideeri-miseni 1. apr. 1926. a., määrata siseminis-teeriumi administratiiv-osakonna direkto-rile Evald D o l f i le autasuna 75.600 mk. kauaaegse hoolsa ja edurikka teenistuse eest.“

Kirjavastus.

A. J. „Ebausklik Petserimaa“ ei lähe. Kõigile kaastöölisele. Palume kirja-tükid ainult ühel leheküljel kirjutada.

Väljaandja: **Siseministeeriumi administratiiv-ala kirjastus.** Vastutav toimetaja: **E. Maddison.**
Tegev toimetaja: **O. Angelus.**

K u u l u t u s e d.

Tunnustatakse maksvusetuks järgmised isikutunnistused:

N a p p a, Aliide Friederike Mihkli t., v. a. Püssi vallaval. 23. 11. 21 a. nr. 1826.
Õ u n a p u u, Johannes Juhani p., v. a. Väätsa vallaval. 22. 1. 21 a. nr. 753.
J ü r g e n s, Helene Adami t., v. a. Väätsa vallaval. 4. 7. 22 a. nr. 942.
T õ n s b e r g, Anton Jaani p., v. a. Kirna vallaval. 11. 1. 20 a. nr. 131.
S i v i s s o n, Liisa Kustase t., v. a. Mäo vallaval. 26. 1. 22 a. nr. 623.
E s s m a n n, Jaan Hansu p., v. a. Mäo val-laval. 29. 12. 21 a. nr. 604.
P i k k a j a g o, Rudolf Jaani p., v. a. Esna vallaval. 15. 1. 24 a. nr. 10/95605.

R ü g g a, Ferdinand Jüri p., v. a. Koigi vallaval. 26. 5. 20 a. nr. 263.
P o s t a k, Ernst Hindreku p., v. a. Uue-Põltsamaa vallaval. 14. 12. 19 a. nr. 202.
P a a s, Jüri Kustase p., v. a. Esna valla-val. 3. 4. 24 a. nr. 38/95651.
R e e m a n n, Johannes Jaani p., v. a. Kir-na vallaval. 20. 2. 21 a. nr. 396.
S t a r k o p f, Rein Ado p., v. a. Kärü val-laval. 20. 12. 19 a. nr. 198.
A d a m s o n, Johanna, v. a. Väätsa valla-val. 21. 12. 19 a. nr. 128.
M e t s, Karl Kusta p., v. a. Sangaste val-laval. 18. 11. 21 a. nr. 1622.
S o o, Marie Sophie t., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. ülemalt 17. 12. 1919 a. nr. 7024.
A n n u s, Richard Kristjani p., nr. 14591.

- Lüdig, Jakob Karli p., nr. 295.
- Vedler, Eva Toomase t., v. a. Tartu linna pol. 1. jsk. 16. 12. 19 a. nr. 5045.
- Kuusik, Hildegard Karli t., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. 3. 1. 20 a. nr. 9318.
- Ertsen, Elviira Gustavi t., v. a. Narva linna pol. ülemalt 18. 12. 19 a. nr. 12080.
- Mark, Linda Augusti t., isikutunnistuse dublikaat, v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. 17. 12. 20 a. nr. 16324.
- Kvade, Aleksander Stepani p., v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. 25. 1. 23a. nr. 180.
- Jänes, Johannes Hansu p., v. a. Tartu linna pol. 1. jsk. 24. 4. 20 a. nr. 8443.
- Kaarna, August Aleksandri p., v. a. Tähtvere vallaval. 10. 12. 19 a. nr. 47.
- Adamson, Johan Tõnise p., v. a. Hummulu vallaval. 20. 5. 21 a. nr. 933.
- Napsep, Aliide Marie Liisa t., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. 26. 11. 19 a. nr. 1281.
- Kirschenberg, Endel Johani t., v. a. Tartu linna pol. 1. jsk. 10. 4. 20 a. nr. 8225.
- Birkenfeldt, Ella Rudolphi t., v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. 30. 12. 22 a. nr. 212.
- Preeks, August Johani p., v. a. Saadjärve vallaval. 1. 6. 20 a. nr. 861.
- Veidenfeldt, Paul Jüri p., v. a. Keila vallaval. 22. 11. 21 a. nr. 2181.
- Jakk, Emilie Leena t., v. a. Aru vallaval. 29. 4. 21 a. nr. 27.
- Liblik, Harald Friedrich Daaveti p., v. a. Tartu linna pol. 1. jsk. 26. 8. 20 a. nr. 9243.
- Matto, Jaan Jaani p., v. a. Vorbuse vallaval. nr. 6.
- Velsker, Anna Mihkli t., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. nr. 13897.
- Kõomägi, Eduard Hendriku p., v. a. Tartu linna pol. 1. jsk. nr. 2271.
- Mõttus, Elviine Ado t., v. a. Koorküla vallaval. nr. 185.
- Veidemann, August Miina p., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. nr. 1846.
- Kuru, Jaan Jaani p., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. nr. 17914.
- Pärna, Paul Juhani p., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. nr. 13587.
- Stiim, Vally Peetri t., v. a. Pärnu maak. pol. linna jsk. nr. 6481.
- Mets, Anna Jaani t., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. nr. 1334.
- Adelson, Eduard Tõnise p., v. a. Mustvee alevival. nr. 35.
- Rätsep, Voldemar Jaani p., v. a. Petseri maak. pol. linna jsk. nr. 30.
- Tensmann, Jaan Viido p., v. a. Meeksi vallaval. nr. 3646.
- Kirs, Anna Hansu t., v. a. Tartu linna pol. 1. jsk. nr. 898.
- Birkfeldt, Leena Ado t., v. a. Tall. linna pol. ülemalt nr. 1460.
- Tiid, August Tõnise p., v. a. Jõgeva vallaval. 20. 4. 22 a. nr. 87.
- Kants, Liisbeth Kristiine Andrese t., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. nr. 14609.
- Vikat, Alla Marie t., v. a. Kodijärve vallaval. nr. 300.
- Laiv, Ernst Friedrichi p., v. a. Laasva vallaval. nr. 65.
- Arand, Johan Mardi p., v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. 8. 1. 25 a. nr. 35.
- Lumi, Aliide Hildegard Eduardi t., v. a. Võõbsu alevival. 10. 1. 21 a. nr. 6.
- Suub, Villem Juhani p., v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. 4. 12. 19 a. nr. 2542.
- Tani, Ida Karli t., v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. 10. 3. 21 a. nr. 9973.
- Sastok, Ludvig Aleksandri p., v. a. Tartu linna pol. 1. jsk. 10. 12. 19 a. nr. 3703.
- Kovik, Anna Peetri t., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. 5. 8. 22 a. nr. 19627.
- Kõösel, Liisa Jaani t., nr. 10607.
- Laurson, Johan Andrese p., v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. nr. 8880.
- Haimann, Gitta Haimi t., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. nr. 16218.
- Ilves, Aliide Mihkli t., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. nr. 16671.
- Hint, Minna Villemi t., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. nr. 17684.
- Parts, Heino Juhani p., v. a. Tartu linna pol. 1. jsk. nr. 152.
- Nagel, Hilda Oskari t., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. nr. 19321.
- Pinnär, Mihail Ivani p., v. a. Meremäe vallaval. 9. 12. 24 a. nr. 578.
- Petshnikov, Natalie Mihaili t., v. a. Petseri vallaval. 4. 2. 21 a. nr. 103/42.
- Nikiforov, Nikolai Nikolai p., v. a. Petseri vallaval. 18. 7. 22 a. nr. 197/48.
- Lepistik, Feodor, v. a. Vilo vallaval. 4. 6. 23 a. nr. 247.
- Metsmägi, Ivan Semjoni p., v. a. Vilo vallaval. nr. 128.
- Hõbesaar, Sergei, v. a. Vilo vallaval. 12. 1. 25 a. nr. 54.
- Lillemäe, Ivan, v. a. Vilo vallaval. 4. 12. 23 a. nr. 544.
- Sirenev, Dimitri, v. a. Vilo vallaval. 13. 2. 24 a. nr. 155.
- Värrat, Mart Andrese p., v. a. Tõstamaa vallaval. 1919 a. nr. 25.

- Järve, Johan Johani p., v. a. Pärnu maak. pol. linna jsk.
- Riigov, Margarethe Edith Ferdinandi t., v. a. Valga linna ja maak. pol. ülemalt 2. 12. 21 a. nr. 10322.
- Rosin, Jaan.
- Mölder, Johannes, nr. 617.
- Viller, Emilie, nr. 8.
- Martin, Otto, nr. 406.
- Jarлак, Johannes, nr. 16.
- Ude, Rudolf, nr. 13.
- Tiitso, Jaan Mihkli p., v. a. Järvakandi vallaval. 10. 4. 20 a. nr. 309. (21963)
- Lubja, Richard Jaagu p., v. a. Raiküla vallaval. 28. 4. 22 a. nr. 463. (21964)
- Pikkof, Jaan Hansu p., v. a. Ingliste vallaval. 10. 12. 19 a. nr. 203. (21965)
- Atso, Karl Jüri p., v. a. Tall. linna pol. 4. jsk. ülema poolt 3. 3. 20 a. nr. 9893. (21966)
- Kokberg, Rudolf Eduard Johannese p., v. a. Hageri vallaval. 16. 6. 24 a. nr. 57. (21968)
- Räästas, Jaan Madise p., v. a. Kohila vallaval. 7. 3. 20 a. nr. 1526. (21970)
- Kasemets, Jaan Otto p., v. a. Rapla vallaval. 13. 3. 20 a. nr. 2000. (21967)
- Uustalu, Alfred Jaani p., v. a. Kuimetsa vallaval. 29. 12. 25 a. nr. 84. (21971)
- Lill, Oskar Johani p., v. a. Orava vallaval. 14. 6. 21 a. nr. 1006. (26678)
- Mandli, Johannes Johani p., v. a. Veriora vallaval. 19. 2. 20 a. nr. 586. (26678)
- Russiver, Juulie Juhani t., v. a. Sindi vallaval. 14. 4. 20 a. nr. 338. (26678)
- Munsk, Gustav Anna p., v. a. Röpina vallaval. 18. 12. 19 a. nr. 131. (26678)
- Pauts, Hilda Kristjani t., v. a. Röpina vallaval. 14. 2. 22 a. nr. 2461. (26678)
- Hürden, Herbert. (31424)
- Lüpsik, Johannes. (31425)
- Koppelman, Martha, nr. 6197. (31888)
- Vait, Johanna, v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. 1920 a. nr. 11291. (31882)
- Saarm, Liisa, nr. 7661. (31883)
- Laiba, Gustav, nr. 72. (31884)
- Jõesild, Marie, nr. 65. (31885)
- Kivisiv, Anna Jüri t., nr. 523. (31886)
- Uuesson, Tiina Tõnu t., nr. 1758. (31887)
- Mendel, Ferdinand Villemi p., nr. 152. (31889)
- Eichfeldt, Anna Jüri t., v. a. Taevere vallaval. 1919 a. (32546)
- Agü, Oskar Johani p., v. a. Tarvastu vallaval. 23. 12. 21 a. nr. 1684. (32546)
- Uppa, Marie Jakobi t., v. a. Olustvere vallaval. 2. 12. 19 a. nr. 499. (32547)
- Kutsar, Marie Peetri t., v. a. Viiratsi vallaval. 16. 12. 19 a. nr. 21. (32547)
- Mein, Marie Tõnise t., v. a. Vastemõisa vallaval. 20. 1. 20 a. nr. 61. (32547)
- Pallopson, Johan Johani p., v. a. Tarvastu vallaval. 18. 12. 19 a. nr. 212. (32547)
- Pallopson, Johan Johani p., v. a. Tarvastu vallaval. 17. 1. 24 a. nr. 167. (32547)
- Tiri, August Jaagu p., v. a. 11. 12. 19 a. nr. 8.
- Saar, Johannes Jaani p., v. a. Vastemõisa vallaval. 17. 2. 23 a. nr. 11. (32547)
- Metsamärt, Johannes Jaani p., v. a. Vastemõisa vallaval. 14. 10. 21 a. nr. 1792. (32547)
- Vares, Hugo Otto p.
- Mihkelson, Villem Anna p., v. a. Kõpu vallaval. 31. 1. 20 a. nr. 849. (32548)
- Kärm, Helmi Juliuse t., v. a. Tallinna l. pol. 4. jsk. ül. poolt 1921 a. nr. 16.102. (32548)
- Vähi, Jaan Mardi p., v. a. Tuhalaane vallaval. (32548)
- Tikk, Jaan Mardi p., v. a. Päre vallaval. 13. 1. 21 a. nr. 208. (32549)
- Osi, Tõnis Tõnise p., v. a. Vana-Suislepa vallaval. 5. 10. 20 a. nr. 475. (32549)
- Väli, Johan Kusta p., v. a. Helme vallaval. 12. 12. 19 a. nr. 217. (32549)
- Mitt, Johan Jaani p., v. a. Uue-Suislepa vallaval. (32549)
- Hansmann, Hans Jaani p., v. a. 18. 1. 21 a. nr. 919. (32549)
- Paal, Artur Aleksandri p., v. a. Tall. linna pol. 6. jsk. 20. 3. 20 a. nr. 7598. (32646)
- Paas, Rudolf Gustavi p., v. a. Tall. linna pol. 6. jsk. nr. 14702. (32647)
- Mõttus, Anna Feodori t., v. a. Raudtee pol. 1. jsk. 1922 a. (32648)
- Paraprits, Hans Siimo p. v. a. Tall. linna pol. 6. jsk. 6. 12. 19 a. nr. 2265. (32650)
- Proos, Juhani Mihkli p., v. a. Haapsalu linna pol. jsk. ül. poolt 21. 1. 20 a. nr. 2517. (33957)
- Gustavson, Antonine Ivani t., v. a. Haapsalu linna pol. jsk. ül. 29. 11. 19 a. nr. 553. (33956)
- Sepp, Johannes Reinu p., v. a. Haapsalu l. jsk. pol.

- Põltsamaa, Miili, nr. 134. (25038)
 Väli, Madis, nr. 416. (25038)
 Pavlov, Efrosinia, nr. 892. (25038)
 Elinkin, Andrei, nr. 317. (25038)
 Goruschkin, Stepan, nr. 85. (25038)
 Liias, Voldemar, nr. 34. (25038)
 Kiik, Johannes, nr. 234. (25038)
 Ude, Karl, nr. 70. (25038)
 Orav, Voldemar, nr. 143. (25038)
 Pärnov, Johan, nr. 604. (25038)
 Grünverk, Villem, nr. 683. (25038)
 Lillfeld, Olga, nr. 645. (25038)
 Kautlenbach, Johannes, v. a. Albu vallaval. 22. 6. 20 a. nr. 1198.
 Haller, Mihkel Karli p., v. a. Linnamäe vallaval. 16. 12. 19 a. nr. 88.
 Leis, Sophie Jaani t., v. a. Sangaste vallaval. 10. 1. 20 a. nr. 1132.
 Tomson, Karl Johani p., v. a. Valga maak. pol. ülemalt 15. 3. 22 a. nr. 10772.
 Pedmanson, Aliide Andrese t., v. a. Holstre vallaval. 1919 a. nr. 874.
 Urm, Hugo Juhani p., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. nr. 16488.
 Nain, Anastasia Vassili t., v. a. Valga linna pol. ülemalt 1922 a. nr. 10667.
 Kahro, Jakob Reinu p., v. a. Valga maak. pol. ülemalt 1923 a.
 Uibo, Elsa Matsi t., v. a. Valga linna pol. ülemalt 1919 a.
 Rosstock, Gretha Hendriku t., v. a. Valga linna pol. ülemalt 1919 a.
 Pintmann, Lidia Jaani t., v. a. Tartu linna pol. 1. jsk. nr. 3759.
 Peterson, August Peetri p., v. a. Valga maak. pol. ülemalt 1923 a. nr. 501.
 Neuland, Emma Andrese t., v. a. Valga linna pol. ülemalt 1919 a.
 Jakobson, Lia Moosese t., v. a. Valga linna pol. ülemalt 1921 a. nr. 9754.
 Rebane, Johan Karli p., nr. 296.
 Roose, Anna Antsu t., nr. 352.
 Sarv, Marie Johani t., nr. 849.
 Kõiv, Leena Reinu t., nr. 1168.
 Tamm, Ernst Pauli p., nr. 235.
 Verlis, Karl Aleksander Jakobi p., nr. 887.
 Eisler, Andres Ludvigi p., nr. 673.
 Madal, Jaan Andrese p., nr. 1245.
 Miljan, Liisa Risteli t., v. a. Narva linna pol. ülemalt 29. 4. 22 a. nr. 31128.
 Veske, Anna Gustavi t., v. a. Tartu maak. pol. ülemalt 16. 12. 19 a. nr. 1563.
 Nigol, Johannes Kusta p., v. a. Vana-Otepää vallaval. 14. 12. 19 a. nr. 56.
 Pärtel, Jaan Andrese p., v. a. Valguta vallaval. 23. 12. 19 a. nr. 408.
 Pärtel, Juuli Hansu t., v. a. Valguta vallaval. 20. 12. 19 a. nr. 364.
 Puusepp, Amanda Andrese t., v. a. Aru vallaval. 21. 4. 22 a. nr. 94.
 Kangur, Anna Jaagu t., v. a. Kongota vallaval. 6. 7. 22 a. nr. 129.
 Lestmann, Rudolf Karli p., v. a. Meeri vallaval. 6. 5. 20 a. nr. 571.
 Lakovits, Karl Hendriku p., v. a. Helenurme vallaval. 31. 1. 22 a. nr. 173.
 Peerna, Hilda Augusti t., v. a. Kavilda vallaval. 4. 10. 21 a. nr. 553.
 Hansen, Leida Karli t., v. a. Meeri vallaval. 3. 11. 22 a. nr. 935.
 Alajaan, Ado Peetri p., v. a. Rõngu vallaval. 15. 12. 19 a. nr. 3664.
 Alajaan, Ann Kaarli t., v. a. Rõngu vallaval. 27. 2. 22 a. nr. 955.
 Ivask, Alma Andrese t., v. a. Rõngu vallaval. 18. 12. 19 a. nr. 3916.
 Tauberg, Miina Mihkli t., v. a. Aakre vallaval. 30. 12. 19 a. nr. 328.
 Püvi, Rosalie Ado t., v. a. Aru vallaval. 26. 11. 20 a. nr. 243.
 Nõmm, Johan Vladimiri p., v. a. Taali vallaval. 14. 3. 22 a. nr. 29.
 Tomson, Aleksandra Peetri t., nr. 11806.
 Volkova, Anna Ivani t., v. a. Kose vallaval. 29. 10. 21 a. nr. 367.
 Vessin, Natalie, v. a. Kabala vallaval.
 Autor, Jüri, v. a. N.-Jõesuu pol. jsk. 20. 1. 20 a. nr. 46.
 Vassiljev, Anna Vassili t., v. a. Skarjatina vallaval.
 Gorlov, Filip Mitrofani p., v. a. Skarjatina vallaval.
 Väikene, Peeter Vassili p., v. a. Vilo vallaval. 30. 4. 23 a. nr. 161.
 Paul, Theodor Jaani p., v. a. Taagepera vallaval. 1923 a. nr. 95.
 Neering, Johannes Peetri p., v. a. Hummulu vallaval. 28. 1. 21 a. nr. 904.
 Solom, Mihkel Ado p., v. a. Patküla vallaval. 12. 12. 19 a. nr. 465.
 Roosson, Ado Johani p., v. a. Patküla vallaval. 25. 11. 19 a. nr. 39.
 Vahlberg, Rosalie Ado t., v. a. Patküla vallaval. 19. 12. 19 a. nr. 91.
 Hanson, Liine Jaani t., v. a. Patküla vallaval. 22. 9. 20 a. nr. 1318.
 Neering, Mart Into p., v. a. Hummulu vallaval. 28. 11. 19 a. nr. 420.
 Tillmann, Aleksander Otti p., v. a. Taagepera vallaval. 29. 11. 1919 a. nr. 6.
 Stubender, Aleksander Andrese p., v. a. Paaslepa vallaval. 14. 11. 23 a. nr. 62. (33961)

- Petersell, Marie Karla t., v. a. Patküla vallaval. 13. 12. 19 a. nr. 487.
- Luts, Hans Jaagu p., v. a. Jõhvi alevival. 14. 2. 23 a. nr. 30/28479.
- Klein, Villem Karli p., v. a. Sinalepa vallaval. 25. 6. 20 a. nr. 924. (33960)
- Gärdström, Hans Hansu p., v. a. Vormsi vallaval. 22. 4. 22 a. nr. 577. (33959)
- Klippberg, Anton Matsi p., v. a. Rikholdi vallaval. 3. 12. 24 a. nr. 294. (33958)
- Kask, Aleksander Villemi p., v. a. Vormsi vallaval. 4. 1. 22 a. nr. 544. (33963)
- Bergren, Hans Larsi p., v. a. Vormsi vallaval. 1. 6. 22 a. nr. 607. (33952)
- Allemann, Voldemar Juhani p., v. a. Kloostri vallaval. 14. 2. 20 a. nr. 671. (34723)
- Valdam, Kristiine Jüri t., v. a. Saue vallaval. 12. 3. 20 a. nr. 1075. (34724)
- Gernat, Johannes Jüri p., v. a. Vihterpalu vallaval. 12. 3. 23 a. nr. 12. (34725)
- Gernat, Julius Jüri p., v. a. Vihterpalu vallaval. 8. 4. 25 a. nr. 23. (34725)
- Puur, Jaan Jaani p., v. a. Vihterpalu vallaval. 18. 12. 19 a. nr. 159. (34726)
- Evart, Maria Kustase t., v. a. Riisepere vallaval. 31. 5. 23 a. nr. 71. (34727)
- Pella, Jüri Johani p., v. a. Kloostri vallaval. 24. 4. 20 a. nr. 1262. (34729)
- Vend, Paul Karli p., v. a. Varbola vallaval. 1. 11. 22 a. nr. 11. (34730)
- Nurttmann, Jüri Jaani p., v. a. Riisepere vallaval. 13. 12. 19 a. nr. 343. (34731)
- Zahn, Jakob, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. 1925 a. nr. 910. (35776)
- Leppik, Aleksei, v. a. Tall. linna pol. 1. jsk. nr. 241. (35777)
- Paju, Alice, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. 1923 a. nr. 1599. (35778)
- Brinkmann, August, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. 1924 a. nr. 1422. (35779)
- Villemsen, Thea, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. 1924 a. nr. 71. (35780)
- Kuuskmann, Rudolf, v. a. Tall. linna pol. ülemalt 18. 2. 20 a. nr. 7391. (35781)
- Kuschkina, Anna, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. 1922 a. nr. 171. (35782)
- Pallo, Aleksander, v. a. Tall. linna pol. ülemalt nr. 7069. (35783)
- Porn, Leena, v. a. Taebala vallaval. 1921. a. nr. 355. (35784)
- Sep, Emilie, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. nr. 7023. (35786)
- Prunberg, Bernhard, nr. 388. (35785)
- Heimo, Peeter Jakobi p., v. a. Kastre-Võnnu vallaval. 14. 12. 20 a. nr. 1483. (35844)
- Pärn, Johan Peetri p., v. a. Kambja vallaval. 18. 12. 19 a. nr. 257. (35845)
- Urm, Leena Jüri t., v. a. Kambja vallaval. 30. 3. 20 a. nr. 226. (35846)
- Kiivit, Jaan Peetri p., v. a. Vana-Kuuste vallaval. 14. 1. 20 a. nr. 517. (35847)
- Tani, Karl Jaani p., v. a. Kastre-Võnnu vallaval. 19. 3. 20 a. nr. 1176. (35848)
- Otsa, Liis Peetri t., v. a. Kastre-Võnnu vallaval. 7. 3. 24 a. nr. 206. (35849)
- Kobõlkin, Anna Ivani t., v. a. Kastre-Võnnu vallaval. 27. 2. 290 a. nr. 2177. (35850)
- Karus, Johannes Juhani p., v. a. Leisi vallaval. 12. 3. 20 a. nr. 134. (36023)
- Rasva, Jüri Mihkli p., v. a. Hellama vallaval. 13. 4. 21 a. nr. 691. (36024)
- Rits, Nikolai Juhani p., v. a. Uuemõisa vallaval. 3. 9. 21 a. nr. 720. (36025)
- Jõgi, Ekaterina Aleksei t., v. a. Hellama vallaval. 17. 1. 20 a. nr. 341. (36028)
- Vont, Maria Mihaili t., v. a. Hellama vallaval. 31. 1. 20 a. nr. 453. (36027)
- Pöder, Samuel Jaani p., v. a. Paasvere vallaval. 26. 11. 20 a. nr. 1266. (36629)
- Purk, Pääro Jüri p., v. a. Porkuni vallaval. 18. 12. 19 a. nr. 100. (36630)
- Matvejev, Semjon Matvei p., v. a. Vao vallaval. 26. 7. 24 a. nr. 169. (36631)
- Schönberg, Voldemar Karli p., v. a. Haimre vallaval. 22. 4. 21 a. nr. 806. (36671)
- Mirma, Voldemar Hansu p., v. a. Märjamaa vallaval. 22. 8. 20 a. nr. 1030. (36672)
- Hermann, Anu Jüri t., v. a. Haimre vallaval. 30. 4. 20 a. nr. 259. (36673)
- Rakkov, August Jaani p., v. a. Luiste vallaval. 2. 1. 20 a. nr. 374. (36675)
- Tommson (sünd. Mägi), Miina Madise t., v. a. Vigala vallaval. 31. 12. 19 a. nr. 877. (36674)
- Busch, Johannes Jaani p., v. a. Haimre vallaval. 10. 9. 20 a. nr. 515. (36676)
- Ruhno, Jüri Hansu p., v. a. Haimre vallaval. 13. 9. 20 a. nr. 653. (36677)
- Vorp, Karl Johani p., v. a. Saaluse vallaval. 9. 4. 20 a. nr. 3. (36729)
- Märtinson, August Jakobi p., v. a. Haanja vallaval. 27. 1. 20 a. nr. 612. (36730)
- Mängli, Osvald Adami p., v. a. Petseri vallaval. 28. 4. 20 a. nr. 13/20. (36731)

Kandra, Jaan Andrei p., v. a. Misso vallaval. 21. 4. 22 a. nr. 8. (36732)
 Vagul, Otto Jakobi p., v. a. Võru vallaval. 5. 2. 20 a. nr. 684. (36733)
 Miitel, Johannes Mihkli p., v. a. Kioma vallaval. 19. 12. 19 a. nr. 178. (36734)
 Noorhani, Robert Danila p., v. a. Võru vallaval. 3. 4. 20 a. nr. 1113. (36735)
 Kõvatu, Aliine Ludvigi t., v. a. Sõmerpalu vallaval. 17. 2. 20 a. nr. 506. (36736)
 Lilloson, Ado Johani p., v. a. Aleksandri vallaval. 6. 4. 20 a. nr. 894. (36737)
 Kruusmann, Johannes Mihkli p., v. a. Veltsa vallaval. 12. 8. 22 a. nr. 51. (37074)
 Tuill, Kai Jaani t., v. a. Rapla vallaval. 21. 3. 22 a. nr. 3033. (37075)
 Schröder, Otto Jaani p., v. a. Massu vallaval. 22. 12. 19 a. nr. 383. (37070)

KUULUTUS.

Mõisaküla jaosk. politseikomissar annab teada, et 25. mail 1926. a. kell 10 hommikul müüakse Uue-Kariste vallas, Seapilli talus

enampakkumisel

Peeter Piiskop'i päralt olev varandus, mis koosneb hõõveldamise masinast, hinnatud 20.000 mk. peale, riigi ja omavalitsuse maksude sissenõudmiseks. Müüdavat asja võib näha oksjoni päeval kohal. Pakkumine algab hinnatud summast.

Mõisakülas, 7. mail 1926 a.
 Nr. 608, 809, 626, 1131.

S. Kook.
 Politseikomissar.

Kuulutus.

3. jsk. politseikomissar Pärnumaal, annab teada, et 28. mail 1926 a. kell 10 hommikul müüakse Taali vallas, Kruusimäe talus,

enampakkumisel

Johan Agard'i päralt olev varandus, mis koosneb ühest hobusest, hinnatud 6000 marga peale, ehituslaenu maksu sissenõudmiseks. Müüdavat looma võib näha oksjoni päeval oksjoni kohal. Pakkumine algab hinnatud summast.

Pärnus, 7 mail 1926 a. Nr. 885.

J. Penjam.

3. jsk. politseikomissar Pärnumaal.

Kuulutus.

Jõhvi jsk. politseikomissar Virumaal annab teada, et 26. mail 1926. a. kell 10 hommikul müüakse Püssi vallas, Aa asunduses

enampakkumisel

August Korm'i päralt olev varandus, mis koosneb ühest Angleri tõugu lehmast, hinnatud 6.500 marga peale, mitmesuguste maksude sissenõudmiseks.

Müüdavat looma võib näha oksjoni päeval 26. V. 26. Pakkumine algab hinnatud summast.

Jõhvis, 6. mail 1926 a.

Nr. 04084.

H. Raukas.

Jaoskonna komissar.

Kuulutus.

Jõhvi jaoskonna politseikomissar Virumaal annab teada, et 22. mail 1926 a. kell 10 hommikul müüakse Jõhvi alevis, Rakvere tän. nr. 5

enampakkumisel

Johannes Leitsmann'i päralt olev varandus, mis koosneb ühest pesulauast, marmor plattega, hinnatud 4.000 marga peale tulumaksu sissenõudmiseks.

Müüdavat asja võib näha oksjoni päeval 22. V. 26.

Pakkumine algab hinnatud summast.

Jõhvis, 8. mail 1926 a.

Nr. 6912.

H. Raukas.

Jaoskonna komissar.